

[Mads Larsen.]

væsentligt, efter at vi var gaaet fra Mødet, saa jeg læste ikke Protokoltilførselen, inden jeg satte mit Navn under. Ellers var det ikke kommet til at staa der, for det er en selvsagt Ting, at om et Lovforslag, som jeg fra første Haand har været Medarbejder ved og faaet formet saa godt som muligt efter mine Anskuelse, kan jeg ikke bruge en Udtalelse som den, der her er fremdraget.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Sevelsted har Ordet for en kort Bemærkning.

Sevelsted: Man lægger Mærke til i de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Mads Larsen fremsatte, at han paa ingen Maade benægter Rigtheden af, at han har skrevet under paa, at disse Jordlove ingen Betydning vilde faa, men det ærede Medlem undskylder sig med, at han ikke har læst Protokoltilførselen, før han skrev under. Jeg maa sige, jeg begynder egentlig at blive en lille Smule betænkelig ved det ærede Medlem. Det ærede Medlem beklæder jo adskillige offentlige Stillinger, og hvis det skulde være Tilfældet ret tidt, at han sætter sit Navn under uden at have læst, hvad han sætter det under, kan man jo ikke i Fremtiden nære Tryghed overfor det ærede Medlem. Det er en daarlig Undskyldning for en Mand, der har været Kommissionsformand i 27 Aar, at han ikke havde læst, hvad han satte sit Navn under. En Mand, der uden videre, uden at læse, hvad der staar, sætter sit Navn under, kan man ikke i Fremtiden nære Tryghed overfor.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Naar det ærede Medlem Hr. Sevelsted taler om *adskillige* Hverv, som jeg skulde sidde inde med, maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg sidder ikke inde med andre offentlige Hverv end min Rigsdagsvirksomhed og min Kommissionsvirksomhed. Men det viser sig altsaa, at de paa et givet Tidspunkt kunde kollidere paa en saadan Maade, at jeg ikke kunde opfylde dem begge saa pligtro, som jeg skulde. Da jeg ikke kunde blive borte fra en Afstemning her i Salen, skyndte jeg mig ind igen og tænkte ikke paa at læse Tilførselen igennem først. Jeg tror, det ærede Medlem tidt og ofte i de Sager,

han beskæftiger sig med, vil komme til at gøre akkurat ligesaadan, navnlig naar han havde faaet en saadan Erklæring fra Formanden som den, jeg her har refereret.

Duborg: Der er i Forhandlingen i Eftermiddags paa ny fremdraget en hel Del statistiske Meddelelser, og de er ikke blot blevet brugt, men jeg tror, jeg har Ret til at sige misbrugt i en Grad, saa de ikke bør staa upaatalt. Hele vor Landblovlovgivning er jo et saa overmaade vigtigt nationaløkonomisk Spørgsmaal, at det er afgjort nødvendigt, at de Tal og det Materiale, man vil støtte denne Lovgivning paa, virkelig er i Overensstemmelse med de faktiske Forhold, at man ikke bygger den paa fantastiske Talstørrelser, Talstørrelser, der ingen som helst Forbindelse har med Virkeligheden. Da Tiden er langt fremskreden, skal jeg her kun fremdrage nogle af de værste Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) gentog i Dag den tidligere her fremsatte Paastand om, at man ved at udstykke efter de forelagte Lovforslag kunde give Beskæftigelse og Levevilkaar paa Landet for yderligere $\frac{1}{4}$ Million Mennesker. Jeg skal herved erklære, at denne Udtalelse er i den groveste Strid med de faktiske Forhold. Hvis vi vil rette os efter det foreliggende statistiske Materiale — og andet haves ikke —, er Forholdet dette, at for hver Procent — nu nævner jeg kun disse faa store Tal — af Landets Jord, vi udstykker, giver vi Beskæftigelse og Levevilkaar for yderligere knap $\frac{1}{2}$ pCt. af Landbrugsbefolkningen. Og da de her foreslaaede Foranstaltninger højst kan omfatte 10 pCt., naar de udføres til Bunds og i den videste Betydning, som disse Lovforslag hjemler, er det et let Regnestykke at se, at det vil give Arbejdsvilkaar for yderligere 4—5 pCt. af Landbrugsbefolkningen.

Da nu Landbrugsbefolkningen er rundt regnet 1 Million, behøves der ikke videregaaende Forklaringer for at vise, at de andre Tal er fuldkommen fantastiske Tal, Tal, der ikke stemmer med Virkeligheden. Hvor de er fra, aner man ikke, men de er i alle Tilfælde ikke i Overensstemmelse med de virkelige Forhold, med det statistiske Materiale, der foreligger. Jeg finder, det er ganske uforsvarligt i en Sag af saa afgørende nationaløkonomisk Betydning som denne at argumentere med Talstørrelser, der ikke har Spor af Bund i Virkeligheden.

Et andet Spørgsmaal, der paa ny har været fremme i Diskussionen i Aften, er det samfundsmæssige Udbytte. Det samfunds-